

na tem buk, kak by tebi pomhacj mol, ty by so mu husto speczil, kak? dy by so njetko weczil?

2. Wostan swjerny wtwojej wjeri, netwar na pjest jebarski, kiz cje do zwoybela czjeri, ne wotref so flubeji, kiz by sczinił we chczenzu, laj! so Bohu swjerny by, wopuschcž swjeta rjeschnu drohu, sapoczju ljepe fluzicž Bohu.

3. Wostan swjerny we luboszi Bohu, kiz cje lubo ma. Blischemu fluz w hubenoszi, hacž cje runje rošnjewa, wopomni twojho sboznika, kiz so sa rjeschnikow da, ach ty dnrbisch druhim wodacž, da ze Boh czi nadu podacž.

4. Wostan swjerny we nadžiji, nepomha Boh kaj ty zesč, da so tola ktebi skili, da czi radu, dzež ty djesč. Duž mjej knjemu nadžiju, won ma

smilnu wutrobu, dowjer so ty stajnje jemu, da ty czeknesch schemu skemu.

5. Wostan swjerny wsmertnej nush, bjedž so moznje do konza, Boh so drudny czini zush, a cje smerczi podawa, schtuž so tedym sJakubom moznje bjedži sJesufom, ton je derje bitwi pobyl, a je krašnu kronu dobył.

6. Wostan swjerny do skonczjenja, wojuj moznje we bitwi, newidžisch ty položenja, lejžisch wshelkej žakoszi, da so tola czerpenje neruna tej krašnoszi, kotruž wot Jesufa maju swjerni wBožim krašnym rajju.

7. D da zu ja cžerpicz swjeru, wjeru, lubosž, nadžiju twerdžje džeržecz psche wschu mjeru, hacž se swjeta pocžanu. Tcho Jesus nesazpe, kiz ho stajnje lubuje, ja scho, Jesu, podam tebi, ty žyt me wšacž snadu kšebi.

Wot tnych wošebnych pschiskluschnosžjow, kiz so kšeschžianej salejža.

P s c h e c ž i w o B o h u.

Wot zylcho podacja na Boha.

281.

Mein Gott, das Herz ich bringe.

Bož: Njetk je so ton džen zc.

Ja nesju moju wutrobu, moj Božo, kwoporej: Schak twoja

wola slubosžju, to widžu, sa nej stej.

2. Daj wutrobu mi, moj kžyno! Ach ta me swesželi! Sa tebe wotpoczink nejo jow druđe na swjeczi.

3. Duž wsmi ju, Wotze, wotemne, nech so czi spodoba: Ja dam czi, schtož mi možno je, be wšcheho heščlerstwa.